

Той былъ милосердъ камъ оныя грѣшницы, които ся каять, и съ самый си животъ ни е показалъ, че былъ дошълъ на земѣхъ-тѣхъ не за да сѣди, но за да ны спаси; не за да на-казва грѣшны-тѣхъ, но за да ги исправлява.

Самарянка-та желала да разрѣши едно сомнѣніе, което ѝ тегнѣло на сърдце-то. Това было отодавнѣшній-тъ споръ между Іудеи-тѣхъ и Самаряне-тѣхъ: гдѣ ся намира настояще-то мѣсто за моленіе Богу? Самаряне-тѣхъ си созидали храмъ на горѣ Гаризинѣ, недалече отъ градъ Сихарѣ; но Іудеи-тѣхъ утверждали, че нѣдѣ не е возможно достойно да славословятъ Бога и да Му ся покланятъ, освѣнъ въ храма Іерусалимскій, и затова развалили новосозиданныя храмъ Самарянский. Отъ мѣсто-то, гдѣто ся намиралъ кладенеца-тъ Іакововъ, ся видѣли развалины-тѣхъ отъ храма Самарянский: Самарянка-та, като добыла такавъ голѣмъ до-вѣренность камъ тоя Пророкъ, който ѝ ся явилъ, желала да чуе негово-то мнѣніе за тоя прѣдметъ, и затова казала: „наши-тѣхъ отцы сѣхъ, ся покланяли Богу на таѣхъ горѣ; но Іудеи-тѣхъ казувать, че трѣбва да Му ся покланяме въ Іерусалимъ.“—„Повѣрвай Мя,“ отговорилъ Господъ, „че е настанѣло время, въ което чловѣцы-тѣхъ ще хванѣтъ да ся покланятъ Отцу нито само на таѣхъ горѣ, нито само въ Іерусалимъ: настанѣлъ е часа-тъ, въ който истинны-тѣхъ поклонницы ще ся покланятъ Богу съ духъ и истинѣхъ; зачѣто Отецъ ище такыва поклонницы. Богъ е Духъ, и който Му ся покланя, той трѣбва да Му ся покланя съ духъ и истинѣхъ.

Самарянка-та съ благоговѣніе внимала въ думы-тѣхъ на Спасителя и неволно ѝ дошло на ума за обѣщанный Мессіѣхъ, който трѣбвало да научи всичкы-тѣхъ чловѣцы на истиннѣхъ Вѣрѣхъ. „Азъ знаѣхъ,“ казала тя, „че Мессіѣхъ трѣбва скоро да дойде. Той ще ни научи на всичко.“—„Азъ сѣмъ Онзи сѣщій, за когото ты говоришь,“ отговорилъ Спаситель.

Тая жена не намирала думы, какъ да изяви своя вос-